

Ако днешното извъншколско образование не е организирано, бесистемно и пакъ дава чудни плодове, можете ли си представи, какви ще бждатъ резултатитѣ, ако то се организира? Какво би станало, ако пръснатитѣ навсяде образователни учреждения се превърнатъ въ пригодени народни университети, а главно — ако се даде въ ръцетѣ на самия учащъ способъ, който да му позволява да пести сили, трудъ и време?

Мисълта, че народитѣ сами се нуждаятъ и тръбва да имъ се даде не само първоначално образование, но и висше системно образование, изцѣло е рожба на XIX вѣкъ. Може да се каже, че тя съставя неговата слава. И въ това лежи коренното отличие на нашето време отъ старитѣ и срѣднитѣ вѣкове. И тази мисъл не само е съзната отъ голѣмъ брой хора, но полека-лека се осъществява вече на дѣло. **Всѣки може, всѣки е длъженъ споредъ силитѣ си да помага за нейното осъществяване.**

Научни беседи съ земедѣлеца

I. Какво е нужно за живота на растението?

Цвѣтятъ въ саксийтѣ, които държимъ въ стаята, всѣкога обрѣщатъ листата си къмъ прозореца. Ако стаята е непровѣтрива, цвѣтятъ придобиватъ болnavъ изгледъ, отслабватъ и лесно заболяватъ. Забравимъ и да ги поливаме редовно, тѣ увѣхватъ и изсъхватъ. Изскубнати изъ саксийтѣ и не пресадени скоро въ друга саксия съ прѣсть, тѣ загиватъ окончателно.

Сѫщитѣ явления ставатъ съ растенията и вънъ въ природата.

Пролѣтъ, кога дебель снѣгъ се задържи по-дълго време по нивите или пъкъ вода ги залѣе и стои продължително, посѣвитѣ се задушаватъ, пожълтяватъ и изгниватъ.

Въ гъсто насаденитѣ овощни градини плодоветѣ по долнитѣ клонки оставатъ дребни, късно узрѣватъ и не сѫ вкусни.

Въ тѣмнитѣ зимници по картофитѣ прорастватъ тънки бледи стъбла; на нивата, обаче, тѣ покарватъ зелени стъбла и листа.

Всички растения въ тѣмно място покарватъ бледи стъбла и листа, а на свѣтло ставатъ зелени и съ здравъ изгледъ. Презъ топла и влажна пролѣтъ растенията бързо растатъ, покарватъ